

УЧИТЕЛЯ

МАГИЧЕСКАТА СИЛА НА ЛЮБОВТА

УЧИТЕЛЯ

**МАГИЧЕСКАТА СИЛА
НА ЛЮБОВТА**

Беседа, държана на 15 август 1940 г.
Седемте рилски езера

© Издателство „Бяло Братство“, 2009

ISBN 978-954-744-

Издателство • Бяло Братство •

Магическата сила на Любовта

Много автори са правили опити да опишат Любовта. В това направление те са успели само донякъде, а не напълно. Защо? – Любовта има качества, които не се поддават на описание. Освен това Любовта има качества, които и досега още не са известни на хората. Щом не им са известни, те не могат нито да говорят за тях, нито да ги описват. Някой казва, че сърцето му изгоряло от любов. Каква любов е тази, която може да изгори сърцето на човека? Любовта никога не може да изгори едно сърце. Ще кажете, че страдате от любов. И това не е вярно. Любовта не причинява страдания. Тя изключва всякакви страдания. Вярно е, че човек страда, че сърцето му гори от страдания, но причината за това не е Любовта. Огънят, който причинява страдания и горене на човешкото сърце, не е свещеният огън на Любовта.

Всички хора говорят за Любовта като атрибут на Бога, но какво представлява тази Любов, и те не знаят. Сложно нещо е Любовта. Едно от качествата на Любовта е нейното постоянство и неизменност. Следователно каква любов е тази, която постоянно се мени? Някой ви приема добре, гощава ви – и вие го обиквате. На другия ден той не ви приема в дома си – вие не го обичате вече. Някой ви направи услуга – вие го обиквате.

Щом се откаже да ви услужва, вие не го обичате вече. Този вид любов между хората не е нищо друго, освен търговски отношения: единият е купувач, другият – продавач. Докато купувачът има пари, а продавачът – стока, работите вървят добре. Обаче ако купувачът няма пари и продавачът няма стока, отношенията се развалят. Тъй щото търговските отношения представляват външна страна на Любовта. Любовта има и вътрешна, по-дълбока страна, която трябва да се изучава.

Майка ражда няколко деца. Тя се грижи за всички: храни ги, облича ги, учи ги. Привидно тя обича всички еднакво, а всъщност към едно от децата си тя има по-голяма любов. Защо? Ще кажете, че това дете е най-послушно. Може послушанието да е причина за това, а може причината да е друга. Често най-любимото дете на майката е най-непослушно, но тя вижда в него такива заложби, каквито в другите деца не съществуват. В лицето на любимото си дете майката вижда един скъпоценен камък, който някога ще се разработи и всички ще го ценят.

Следователно различни са поводитите, за които човек може да бъде обичан. Днес обичате човека за хляба, който ви доставя, за парите, които ви дава, за знанията, които черпите от него и т.н. Обаче самият човек ще обичате в бъдеще. Докато обичате човека за това, което носи в себе си, вашата любов не е истинска. Истинската любов няма предвид това, което човек носи: тя има предвид

самия човек, неговата неизменна, вечна същина. Ще кажете, че градинарят обича дървото заради плода. Вярно е това, но тази любов е важна за децата. Истинският градинар обича дървото за самото дърво. Ако дървото има плодове, по-добре ще бъде за него, но той обича дървото и с плодове, и без плодове. Хората смесват къщата на човека със самия човек. И къщата му, т.е. тялото му, е ценно, но то е временно: днес го има, утре го няма. При това тялото на човека е изложено на постоянни промени. Как можете да обичате човек, който се променя постоянно? Преди всичко, като се мени често, вие не го познавате. Щом не го познавате, не можете да го обичате. Вие обичате човека само ако го познавате. Не го ли познавате, не можете да го обичате. И обратно: щом обичате някого, вие непременно ще го познавате.

Задачата на всеки човек е да дойде до вътрешната, мистичната страна на Любовта. Който се домогне до мистичната Любов, той не говори никак за нея или малко говори, а много работи. Добре е човек да прави всичко в името на Любовта, а малко да говори за нея. Казвате ли на скъпоценния камък, че го обичате? Вие го туряте в кутия, затваряте добре кутията, туряте я на скрито място и на никого не говорите за него. Ако говорите много за скъпоценния камък, скоро ще го изгубите. Следователно, колкото повече говорите за Любовта, толкова повече я обезценявате. Говорете по-малко за Любовта, за да

запазите стойността ѝ. Ако обичаш някого, дай му нещо ценно, направи нещо добро за него или изнеси една негова добродетел, без да казваш, че го обичаш. Кажеш ли, че го обичаш, Любовта се скрива. Ако трябва да кажеш нещо за любовта си към даден човек, говори безлично, принципиално. Кажеш ли името му, Любовта изчезва.

Как можете да кажете, че обичате някого, когато и вие сами не знаете кого обичате? Вие обичате някого в даден човек, но кой е той, и вие не знаете. Вие обичате в човека Онзи, Който го е посетил. Щом Онзи го напусне, вие не го обичате вече. Ако Онзи отново го посети, вие пак го обичате. Онзи, Който посещава човека, влиза в него периодически. Ето защо, когато обичате някого, не говорете, че обичате Иван или Драган, защото всъщност вие обичате онова светло същество, което го е посетило. Коя кесия обичате: пълната или празната? Докато кесията ви е пълна със злато, обичате я; щом се изпразни, любовта ви към нея изчезва. Златото, т.е. присъствието на Божественото в човека, го прави обичан.

Често се говори за сродни, за колективни души. Под понятието *сродни* или *колективни души* разбираме тези, които са излезли едновременно от Първоизточника на живота. Дето и да се намират, те чувстват нещо близко, сродно помежду си. Щом се срещнат, без да си говорят, те се разбират и обичат. Те не чувстват нужда да казват, че се обичат. Ако единият си позволи да

каже, че обича своята сродна душа, той е внесъл вече известно стеснение, известно ограничение в сърцето ѝ. За да бъдете свободни, не изказвайте любовта си. Любовта не се нуждае от изложение, тя се чувства. Като обичате човека, както трябва, той непременно ще почувства любовта ви. Любовта се чувства, а не се говори за нея. Това е Божествен закон. Езикът, с който се изказва Любовта, е принципиален, красив, поетичен.

Само поезията и музиката донякъде могат да изразят любовта на човека. Коя поезия и коя музика? Възвишената, чистата поезия и музика могат да изразят любовта на човека. Възпявайте Любовта, без да я поставяте на лична основа. Станете певци, музиканти и художници на Любовта. Тя е единственият подтик, който може да застави човека да учи, да пее, да свири, да рисува, да оре и да копае. Ако Любовта бъде обект на вашето сърце, вие ще се развивате правилно. Без любов няма успех. Какво ще стане с градината ви, ако нямате вода? Всички цветя, зеленчуци и плодни дървета ще изсъхнат. Водата представлява живота, който излиза от Любовта. Градината пък е човешкото сърце. Щом имате градина, т.е. сърце, непременно трябва да имате вода, с която да я поливате. Тази вода трябва да иде от Великия Източник на Живота, а не от малки поточета и да я пренасяте с кофе. Стремете се към Великия Извор, който дава от своята вода изобилно и непрестанно.

Всички хора искат да бъдат обичани. Това е естествено. Обаче и те трябва да обичат. Който обича, ще бъде обичан. Няма човек в света, който да не е обичан, но никой не знае кой именно го обича. Виждате, че някой човек ви обича, но кой ви обича чрез него, не знаете. И като не знаете, пак е приятно да ви обичат хората, да ви обръщат внимание. Вървите по улиците, падне ви кърпичката и изведнъж гледате, че някой се затича, взема я от земята и ви я подава. Приятно ви става, че някой е обърнал внимание на вашата личност. Ако никой не ви обръща внимание, неприятно ви става. Щом е така, обръщайте внимание и вие на хората, за да обръщат внимание и на вас.

Много се е говорило за Любовта, много се говори и сега, но все пак тя остава неразбрана и неприложена. Например някой ви обича, но вие не го разбирате и сте готови да му припишете нещо, които той никога не е мислил. Вие го очаквате да дойде в определен ден и час при вас, но ако не стане според обещанието, което ви е дал, започвате да се съмнявате в него и предполагате, че той съзнателно не идва. Щом знаете, че ви обича, защо не предположите, че някаква причина във него го заставя да закъснее? Той пътува с трен, закъснение има по треновете, и без да иска, не може да изпълни обещанието си. Когато хората се разбират в любовта си, те мислят едни за други най-хубави неща. Изобщо разбраната лю-

бов вижда хубавите и добрите черти в човека. Неразбраната любов вижда всякога и навсякъде отрицателното. Ето защо, когато някой ви обича или вие обичате някого, знайте, че чрез вас Бог се проявява. Като знаете това, не хвърляйте сенки на Божието лице.

Следователно, дойдете ли до закона на Любовта, знайте, че тя стои по-високо от всички останали закони. Любовта е единствената сила в света, която с никаква мярка не може да се определи и измери. Тя се изучава и определя само в свръхсъзнанието. Влезе ли в свръхсъзнанието, там човек изучава нещата в тяхната Абсолютна реалност. Казано е, че Бог е Любов. Той се проявява в цялото Битие. Ако търсите Любовта, ще я намерите в цялото Битие. Като изучавате цялото Битие, проявено в камъните, в растенията, в малките мушчици, в животните и в хората, там ще намерите Любовта на Бога. Щом гледате на тревичката и на малките растения като проява на Великата Любов, с тях можете да лекувате и най-страшните болести. И на смъртно легло да е човек, тази тревичка може да го излекува. Любовта се проявява еднакво и чрез малките, и чрез големите същества. Вятърът, който духа, е също така проява на Любовта. Когато сваля шапките от главите на хората, Любовта говори чрез него. Тя иска да им каже, че човек и без шапка може да живее. Нека Слънцето огрява главата ви на право – да прониква повече светлина в нея. Лю-

бовта се проявява и чрез въздуха, и чрез водата, и чрез светлината. Ще кажете, че можете да слънчасате, да имате слънчев удар. Не се страхувайте. Дето Бог се проявява, там никакви противоречия не съществуват. Противоречия има само тогава, когато отричаме Бога, когато отричаме Любовта. Дойдат ли до Любовта, хората изпадат в големи противоречия. Защо? – Защото се месят в работата на Любовта. Кой колко ви обича – това не е ваша работа. А как вие обичате – това е изключително ваша работа. Това не се отнася до другите хора. Не се интересувайте от това, много ли ви обича някой, или малко. Какъв смисъл има за вас да знаете колко ви обича вашият приятел? Представете си: той ви казва, че ви обича над всичко в света, но не може да издържи на изпитанията, на които Любовта го поставя. Какво придобивате от тази любов? Апостол Петър казваше на Христа, че е готов на всички жертви заради Него, но докле петелът пропя, той три пъти се отказа от своята любов.

И тъй, ще знаете, че за Любовта няма училище. Как и колко трябва да обичате – на това никой не може да ви научи. Досега никой не е получил диплом за завършен курс по Любовта. Кажете ли някой, че има диплом за Любовта, ще знаете, че той го е купил отнякъде. На Земята няма училища за Любовта. Защо? – Защото тя сама е училище. На Земята по-добро училище от училището на Любовта не съществува. Който влезе в това

училище, той трябва да бъде специалист. Любовта не съди никого. Любовта не прави зло на никое същество. Тя не търси своето право и никого не ограничава. Свещен е огънят на Любовта. Тя изгаря всичко нечисто. Чистото пък претопява и го превръща в злато. Ако си нечист – стой далече от Любовта, да не те изгори. Ако си чист – влез в Любовта, за да те превърне в злато.

Мнозина се извиняват, че не могат да обичат, и изнасят ред оправдателни причини. Други пък казват, че силно обичат. И едните, и другите са на крив път. И който малко обича, и който много обича, и двамата са в заблуждение. Защо? – Защото Любовта няма степени за сравнение. Няма какво да доказваш, че обичаш малко, по-много и най-много; няма защо да казваш, че твоята любов е голяма, велика и т.н. Обичаш ли някого, ще знаеш, че обичаш – нищо повече. Много или малко обичаш, това е излишно да се казва. Старият казва, че бил глупав, когато обичал. Младият казва, че без любов не може да живее. И двамата са на крив път. И младият, и старият трябва да обичат, да хранят сърцето си. В Любовта присъства цялото Битие. Като обичате някого, вие ставате извор на колективното дело на Любовта. Като обичате, вие се свързвате с цялото Битие и се радвате на пълнотата на Живота. Следователно, дали сте млади или стари, всички трябва да обичате, да бъдете извори, да участвате в работата на цялото Битие.

Какво значи да участва човек в работата на цялото Битие? Това значи да върши той Волята Божия. Обичайте, за да вършите Волята Божия. Оставете хората да ви обичат, за да вършат и те Волята Божия. Ако някой ви обича, благодарете за това и кажете му, че върви в прав път. Не го учете как трябва да обича. Не се месете в любовта на хората. Всеки обича, както може. Започнете ли да го учите как да обича, вие затваряте крановете на Любовта. Не подпушвайте Любовта. Тя е извор, който постоянно тече и извира. Спрете ли течението ѝ, тя ще ви отнесе далеч някъде. Някой казва, че обича, но се съмнява в Любовта. Той е на крив път. Той се намира пред опасността да изгуби Любовта. Друг казва, че не обича, но съжالياва за това. Той е на прав път, защото има условия да намери Любовта.

Съвременните хора искат да дойде някой отвън, да ги научи как да обичат Бога и ближния си. Това е невъзможно. Когато Любовта посети човека, тя ще го научи как да обича, как да постъпва с всички хора. Любовта е най-добрата учителка. Тя учи човека как да спи, как да става от сън, как да яде, как да се облича и съблича. Любовта крие в себе си магическа сила. Някой е недоволен от себе си, че е груб, суров, невнимателен към хората. Този човек може да се измени. Кога? – Когато Любовта го посети. Щом се влюби някъде, той става мек, внимателен, разположен, знае как да постъпва с всички хора. Той

се отнася добре не само с хората, но и с цветята, с тревите и с животните. Защо? – Той знае, че Любовта се грижи и за тях. Тревите и цветята, които виждате тук, също се намират под вниманието и грижите на разумни и любещи души. Те са техни възлюбени. Тъй щото, като стъпите върху някоя тревичка или върху някое цветенце, вие стъпвате върху гърба на възлюбените на разумните същества. Заблуждение е да мислите, че можете да постъпвате с тревите и с цветята, както искате. Не, вие трябва да ги зачитате като творения на Бога. Каквито блага е предвидил Бог за човека, същите блага са предвидени и за тревите, и за цветята; и за мушиците, и за рибите; и за птиците, и за млекопитаещите.

Хората мислят, че като не обичат някого, всички не го обичат. Преди всичко Бог го обича. При това вие казвате, че обичате Бога. Как ще се справите с това противоречие? Щом измените възгледите си за нещата, противоречията ще изчезнат. За да се освободи от противоречията на своя живот, човек трябва да даде път на Любовта в себе си, да обича всички хора. Любовта изключва противоречията и внася мир в човешката душа. И тъй, дайте път на Любовта в себе си, обичайте всички хора, за да получите Божието благословение. Ако не обичате, пак ще получите Божието благословение, но по друг път. И като обича, и като не обича, човек се движи в рамките на Любовта, но в двете ѝ страни: външ-

на и вътрешна, горна и долна, светла и тъмна. Любовта, която човек изявява навън, не е нищо друго освен проява на Божията Любов. Доколкото човек проявява любовта си, дотолкова може да бъде обичан от хората. Когато щедро излива любовта си, човек се уморява и желае да си почине. В този смисъл Любовта е работа, от която човек трябва поне временно да си почине. Щом си почине, той отново започва да работи, т.е. да обича.

Следователно Любовта е най-великата работа в света. Да обичаш някого – това значи да работиш за него, да го освободиш от мъчнотиите и негодите на живота му. Като се влюбиш в някого, ще го освободиш от мъчнотиите му. Не можеш ли да направиш това, ти не го обичаш, както трябва.

Много неща се казаха за Любовта, още едно ще кажем: Любовта е разменна монета в ръцете на човека. Тя може да попадне както в ръката на царя, така и в ръката на простия слуга. Когато Любовта влезе в ръката на слугата като разменна монета, и той става цар и започва да заповядва. Задачата на всички хора е да се учат, да знаят как да се справят с Любовта. Като разменна монета Любовта крие в себе си големи богатства, които човек трябва да знае как да употребява. Съвременните хора държат тази монета в ръцете си, но въпреки това са сиромаси. Един ден, когато придобият знанието и могат да се ползват добре

с монетата на Любовта, те ще разбогатаят толкова, че всички живи същества, всички сили в Природата ще ги посещават: и мравките, и щурците, и птиците, и вятърът, и дъждът и т.н. Как ще се справят с тия същества? – Според естеството и нуждите им: студените ще размразяват, горещите ще разхлаждат, гладните ще хранят, ситите ще пращат на работа...

Къде ще намерите Любовта, проявена в най-висока степен? – В човека. Обаче в хората тя се проявява в различна степен: в едни хора се проявява повече, а в други – по-малко. И знанието, както Любовта, е на степени. Който е работил повече, той има повече любов и повече знания. Друг някой има възможност да прояви голяма любов и големи знания, но малко е работил. Всички същества са еднакво надарени, но не са еднакво проявени. Значи има проявени и непроявени възможности. В това седи разликата между хората, както и между всички живи същества. За да прояви своите възможности, човек се нуждае от Любов. Когато Любовта го посети, съзнанието му се пробужда, т.е. то се озарява. Значи Любовта озарява съзнанието на различните същества според степента на тяхното развитие. Рибите, птиците, млекопитаещите и хората са имали различни понятия за Любовта. Даже и хората от различните раси не са имали едно и също понятие за Любовта. Петте раси имат пет различни понятия за Любовта. Шестата раса, която ще

дойде в бъдеще, ще има съвършено ново разбиране за Любовта.

Мнозина се оплакват от противоречията, които срещат в любовта. Това е привидно положение. В Любовта не съществуват противоречия. Ако човек живее само във физическата любов, непременно ще има противоречия; ако живее само в духовната Любов, пак ще има противоречия; ако живее само в Божествената любов, също така ще има противоречия. Обаче ако живее едновременно в трите свята и познава всички прояви на Любовта, той никога няма да има противоречия. Докато изучи законите на физическия свят, човек трябва да мине през 777 прераждания. Във физическия свят се преплитат и останалите два свята – Духовният и Божественият, които се изучават едновременно. Задачата на човека е да научи законите на Любовта, да може правилно да я възприема и предава.

Ще кажете, че Любовта е майка на човека. Други пък признават само физическата си майка. И това положение е вярно, но коя ще бъде истинската ви майка, щом сте минали през 777 прераждания? Който живее в Любовта, той е сам на себе си майка, баща, брат и сестра. Вън от Любовта човек може да бъде и майка, и баща, и брат, и сестра. Няма по-велико нещо за човека от това – да придобие Любовта. Защо? – Защото той живее вече в пълнотата на живота. Той носи всичко в себе си. Като влезе в областта на Любовта, чо-

век се намира пред мъгла, както сте вие днес на планината. Любовта забулва само лошите, кривите, отрицателните неща. Любовта вижда само красивите, великите и възвишените неща. Тя живее в реалността на нещата. Реални неща са само вечните, а преходните са нереални. Когато мъглата се вдигне, Любовта се скрива, а проявите ѝ стават явни. Ако искате да се разкрие Любовта пред вас, тя става видима, а проявите ѝ се скриват. Значи вие не можете да виждате едновременно и Любовта, и проявите ѝ. Ако виждаш проявите на Любовта, нея няма да виждаш; ако виждаш Любовта, проявите ѝ няма да виждаш.

Днес всички религии поддържат идеята, че хората трябва да се обичат. За да се обичат, те трябва да си отдават едни на други правото, което им е дадено. Отдавайте правото на всеки човек, което Бог му е определил, и го подкрепяйте в неговите стремежи. Всички хора, всички народи трябва да спазват правата си, които Природата им е дала.

Любовта е начало на нещата. Докато обича, човек вижда ясно. Престане ли да обича, той не вижда вече. Без любов човек се намира в положението на слепец. Щом придобие Любовта, той пак проглежда и вижда нещата по нов начин, с нова светлина. Който гледа света с очите на Любовта, той вижда красивите неща. От негово глежище няма по-красив свят от физическия. Той е прав, защото вижда само красивото в света. За

него всичко е ново, младо и красиво. И наистина, ако старият може да люби, той се подмладява; ако младият изгуби любовта си, той преждевременно остарява. Който люби, той е и умен, и силен; който изгуби любовта си, оглушава и отслабва. Докато Любовта присъства в човека, той се радва на светли мисли, на благородни чувства, на силна воля, на здраво тяло. Изгуби ли любовта си, той губи и нейните прояви. Ще кажете, че Любовта трябва да присъства във вас. Прави сте. Любовта присъства в човека само ако той може да я разбере, оцени и правилно да я използва. Любовта е богатство, което всеки сам трябва да носи. Дето Любовта присъства, там владее пълен ред и порядък между хората. Дето Любовта присъства, там трудът и работата са правилно разпределени между всички хора.

Искате ли да разберете Любовта, идете при децата. Само те могат да ви кажат какво нещо е Любовта. Аз имам предвид ония деца, на които никой не е проповядвал за Любовта. С други думи казано: искате ли да разберете Любовта, живеете в Чистотата. Казано е в Писанието: „Само чистите по сърце ще видят Бога.“ Само чистите по сърце ще познаят Любовта. Който разбере и познае Любовта, той живее в рай; който не я разбере, живее в ад. Значи Любовта произвежда най-хубавите и най-лошите неща. Когато Любовта слезе между хората, Земята се превръща на рай; когато хората изгубят Любовта, Земята става ад.

Какво трябва да прави човек, за да не губи Любовта? Той трябва да я пази като зеницата на окото си. В Любовта има едно свещено място, което трябва да се пази внимателно. Никой няма право да пипа там. Дойде ли до това място, човек трябва да събуе обувката си и да стъпи бос. Когато Мойсей попадна на свещеното място на Любовта, той чу глас: „Събуй обувката си, защото мястото, на което стоиш, е свято.“ Дето Любовта се проявява, там е Бог, затова мястото е свещено. Докато не е стъпил на свещеното място на Любовта, човек говори и пише за Любовта. Щом стъпи на това място, той млъква. Защо? – Защото влиза вече в реалността на живота, която говори сама за себе си.

Любовта е извор, който непрестанно тече. Като дойдете до извора, не бързайте да пиете изведнъж. Спрете се пред извора, починете си от дългия път и спокойно турете ръката си вътре, за да нагребете малко вода. Не се страхувайте, че водата ще се изчерпи. Изворът на Любовта е неизчерпаем. Пийте спокойно и с благодарност от водата на Любовта. Всеки, който ви обича, е извор, от който черпите. Бъдете внимателни към този извор, да не го огорчите с нещо. Огорчите ли го, веднага ще го развалите. Ето защо и който обича, и когото обичат, трябва да бъдат разумни, да не изгубят Любовта, която ги е посетила. Когато обичате някого, не говорете за любовта си към него. Вие сте едва в първо отделение на Лю-

бовта. Сега изучавате буквата А. Много време ще мине, докато изучите останалите букви. Който говори много за Любовта, той ще бъде поставен на изпитания, които едва ли може да издържи. Любовта се изпитва чрез живота, а не на думи. Докато не се кали в Любовта, човек не трябва да говори за нея. Ако говори преждевременно, той сам ще се разочарова от нея и ще види, че държи в ръцете си книжни пари, а не злато. Много естествено – любовта на първото отделение не носи още онова знание, към което човешката душа се стреми.

Според едно ново определение за Любовта ние казваме, че Любовта е закон за работа, при която и най-малко изразходваната енергия води към големи постижения. Достатъчно е да бутнеш едно копче с любов, за да имаш големи резултати. Една машина от 200 хиляди конски сили може да кара цял параход. А с едно натискане на бутона човек може да докара тази машина в действие. Каквото представя разумността на човека по отношение силата на машините, такава нещо представя магическата сила на Любовта. Само с едно докосване до нещата тя произвежда велики резултати.

Като ученици вие трябва да се учите как да употребявате енергията на Любовта. Определено е кого трябва да обичате и кой трябва да ви обича. Това ви се вижда невъзможно. Когато вървите по някоя улица, не е ли определено накъде

води тя? Всичко в света е определено. Следователно определено е и как трябва да се изразходва енергията на Любовта. Каквото и да се говори за Любовта, едно ще знаете: привилегия е за човека да обича. Загова обръщайте внимание на всичко, което срещате на пътя си: камъни, цветя, треви, мухички, животни, хора и др. Обръщайте внимание и на човешките прояви. Всички прояви на Живота са прояви на Любовта. Няма по-интересни неща за изучаване от проявите на Любовта.

Радвайте се, че сте дошли на Земята да се учите! Радвайте се на всичко, което ви заобикаля! Радвайте се на всичко, което днешният ден ви носи! Не се грижете за утрешния ден. И той носи нещо хубаво. Всичко, което се случва в живота ви, е добре замислено. Работете с радост за днешния ден. В него е скрито благо то на бъдещето, което е носител на Любовта. Тази любов ще се изяви в своята пълнота и красота. Едва сега хората започват да разбират, че единствената сила, която ще оправи света, е Любовта.

Беседа от Учителя, държана при Седемте рилски езера, 15 август 1940 г.

Издаелство Бяло Братство
София 1113, ж.к. Изгрев
ул. *Ген. Щерю Атанасов* № 6
тел. (02) 9 634 313

www.bialobratstvo.info
www.beinsadouno.org